

חבורה כי תבא בר מצוה

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוי בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמטוב

כבוד מקיימי מצוות

בִּיטוּל - אף קִימָה שָׁאִין בָּהּ בִּיטוּל. וְאֶקִּישׁ נָמִי
הַיְדוּר לְקִימָה, מָה קִימָה שָׁאִין בָּהּ חֶסֶד כִּס -
אף הַיְדוּר שָׁאִין בּוֹ חֶסֶד כִּס. מִכָּאן אָמְרוּ: אֵין
בְּעֵלֵי אֲמֻנִיּוֹת רִשְׁאִין לְעִמּוּד מִפְּנֵי תִלְמִידֵי חֻכְמִים
בְּשָׁעָה שְׁעוֹסְקִין בְּמִלְאכְתָּם. וְלֹא? וְהִתְנֹ: כָּל בְּעֵלֵי
אֲמֻנִיּוֹת עוֹמְדִים מִפְּנֵיהֶם, וְשׂוֹאֲלִים בְּשִׁלּוּמָם,
וְאֹמְרִים לָהֶם: אַחֲנִינוּ אֲנָשִׁי מְקוּם פְּלוֹנִי בּוֹאֲכֶם
לְשִׁלּוּם! אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: מִפְּנֵיהֶם עוֹמְדִים, מִפְּנֵי
תִלְמִידֵי חֻכְמִים אֵין עוֹמְדִים. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר
אֲבִיו: בּוֹא וּרְאֵה כִּמָּה חֲבִיבָה מִצְוָה בְּשַׁעֲתָהּ,
שֶׁהִרִי מִפְּנֵיהֶם עוֹמְדִים, מִפְּנֵי תִלְמִידֵי חֻכְמִים אֵין
עוֹמְדִים. וְדִלְמָא שָׁאִין הָתֵם, דָּאֵם כּוֹן, אֵתָהּ מְכַשְׁלִין
לְעֵתִיד לְבָא.

שולחן ערוך, יורה דעה רנ"ו

קופה ותמחוי היאך נגבים ומתחלקים. ובו ו' סעיפים:
א כל עיר שיש בה ישראל חייבים להעמיד מהם
גבאי צדקה אנשים ידועים ונאמנים שיהיו מחזרים
לגבות מכל אחד מה שהוא ראוי ליתן ודבר הקצוב עליו
והם מחלקים המעות מערב שבת לערב שבת ונותנים לכל
עני מה שיספיק לו לשבעה ימים וזו היא הנקראת קופה
וכן מעמידים גבאים שלוקחים בכל יום ויום מכל חצר
וחצר פת ומיני מאכל או פירות או מעות ממי שמתנדב לפי
שעה ומחלקין את הגבוי לערב בין העניים ונותנים ממנו
לכל עני פרנסת יומו וזהו הנקרא תמחוי מעולם לא ראינו
ולא שמענו קהל מִיִּשְׂרָאֵל שאין להם קופה של צדקה אבל
תמחוי יש מקומות שלא נהגו בו: הגה ולכן מי שיש לו מזון
שבעה ימים לא יקח מן הקופה ומי שיש לו מזון יום אחד לא
יקח מן התמחוי כמו שנתבאר לעיל סי' רנ"ג וצריכים הגבאים
שהיו נאמנים וחכמים וידקדקו על העניים שלא יהיו רמאים
וכל שהגבאי אינו נאמן אסור ליתן צדקה על ידו (הכל בטור):

פתחי תשובה יורה דעה סימן רנו סק"א
מחזרים לגבות. עיין בתשובת יד אליהו סימן נ"ד
שכתב דצריך לעמוד מפני הגובה צדקה בשעה
שהולך וגובה מאיש לאיש כמו מפני כל עושי מצוה
(עבה"ט סימן שס"א סק"ג) אכן אם זה הגובה מקבל
שכר על טרחתו אינו בכלל זה ע"ש:

חזק וברוך ומזל טוב

אזריעל משה ברוס נר"ו

משנה ביכורים פרק ג משנה ג

הַקְּרוּבִים מְבִיאִים הַתְּאֲנִים וְהָעֶנְבִּים, וְהַרְחוּקִים
מְבִיאִים גְּרוּגָרוֹת וְצִמּוּקִים. וְהַשּׁוֹר הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם,
וְקִרְנָיו מַצְפּוֹת זָהָב, וְעֵטֶרֶת שֶׁל זֵית בְּרָאשׁוֹ. הַחֲלִיל
מִכָּה לִפְנֵיהֶם, עַד שֶׁמִּגִּיעִים קְרוֹב לִירוּשָׁלַם. הִגִּיעוּ
קְרוֹב לִירוּשָׁלַם, שָׁלְחוּ לִפְנֵיהֶם, וְעֵטְרוּ אֶת בְּכוֹרֵיהֶם.
הַפְּחוֹת, הַסִּגְנִים וְהַגְּזָבְרִים יוֹצְאִים לְקִרְאָתָם. לְפִי
כְבוֹד הַנִּכְנָסִים הָיוּ יוֹצְאִים. וְכָל בְּעֵלֵי אֲמֻנִיּוֹת
שֶׁבִירוּשָׁלַם עוֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְשׂוֹאֲלִין בְּשִׁלּוּמָם,
אַחֲנִינוּ אֲנָשִׁי הַמְּקוּם פְּלוֹנִי, בְּאֵתָם לְשִׁלּוּם:

רמב"ם

וגזברים הם הממונים על עסקי ההקדש ועל נכסיו: אמרו
לפי כבוד הנכנסין היו יוצאין. באר הגמרא ענינו שאם
היו הנכנסין רבים היו גם כן היוצאין לקראתם רבים
ואם היו מעטים היו יוצאים לקראתם מעטים:
והעיקר אצלנו אין בעלי אומניות רשאים לעמוד מפני
תלמידי חכמים אבל חייבנו לאלו לעמוד לפי שהנכנסים
הם קהל וכבוד צבור שאני ואמרו בגמרא בדרך היו
אומרים שמחתי באומרים לי בית ה' נלך ובירושלים היו
אומרים עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים:

ברטנורא

וְכָל בְּעֵלֵי אֲמֻנִיּוֹת שֶׁבִירוּשָׁלַם עוֹמְדִים מִפְּנֵיהֶם. אף על
גב דאין בעלי אומניות חייבין לעמוד מפני תלמידי חכמים
בשעה שעוסקים במלאכתם, כדי שלא יתבטלו ממלאכתם,
מכל מקום היו חייבים לעמוד מפני מביאי בכורים,
דחביבה מצוה בשעתה. ומטעם זה עומדים מפני נושאי
המטה שהמת בה, ומפני נושאי התינוק לברית מילה

גמרא קידושין דף לג ע"א

וְתִנָּא קָמָא מַאי טַעמָא? אִי סָלָקָא דַּעְתָּךְ כְּדִקְאָמַר
רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי - אִם כּוֹן נִכְתּוּב רַחֲמָנָא:
(ל"ג א) "מִפְּנֵי שִׁיבָה תָּקוּם וְהִדְרָתָּ, תָּקוּם וְהִדְרָתָּ
פְּנֵי זָקֵן" וּמִדְּלֹא כָּתֹב הָכִי, שְׁמַע מִינָּה חֵד הוּא.
אָמַר מֶר: יָכוֹל יִהְיֶה רַחֲמָנוּ בְּמִמּוֹן? תִּלְמוּד לֹאִמַר:
"תָּקוּם וְהִדְרָתָּ" - מָה קִימָה שָׁאִין בָּהּ חֶסֶד כִּס
- אף הַיְדוּר שָׁאִין בּוֹ חֶסֶד כִּס. וְקִימָה לִית בָּהּ
חֶסֶד כִּס? מִי לֹא עֲסָקִינוּ דְּקָא נְקִיב מְרַגְּנִיתָּא,
אֲדַהְכִּי וְהָכִי קָאִים מְקַמִּיה וּבְטִיל מִמְּלָאכְתָּו!
אָלָא: אֶקִּישׁ קִימָה לְהַיְדוּר. מָה הַיְדוּר שָׁאִין בּוֹ